

I. ÉVFOLYAM.
7. SZÁM.
1883.

VÉGVIDÉK.

PANCSOVA.
Vasárnap.
MÁJUS 13.

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZMIVÉLŐDÉSI HETILAP.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési ár:
Egész évre 5 frt. Vidékre 5 frt. 50 kr.
Fél .. 2 .. 50 kr. .. 2 .. 75 ..
Egyes szám ára 10 kr.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Jabukai utca: 121.

Ide küldendők a lap szellemi és anyagi részét illető minden közlemények.

HIRDETÉSEK DIJJA:

Három hasábos petítor 6 kr. Nyiltéri három hasábos petítor 10 kr.

Bélyegdíj külön minden hirdetésért 30 kr.

Pünkösdi napján.

A mai nap a keresztyén emberiség dicső és legdiadalmasabb aktusát ünnepli meg amaz isteni esekelvénnyel, a mely minden időknek örökre megadta a forduló pontját.

A vérből, mely a Keresztfeszítet mély sebeiből folyt, egy virág fakadt: melynek neve megengesztelés. Istennek az emberrel való kibékülése. S Isten leboacsátá az ő szentlelkét s az ihlett apostolok a megtértek ezreivel esodálatos, mámoros lelkesedés közepette megalkották az első keresztyén gyülekezetet. Maga a szentlélek örök időkre inaugurálta itt a valódi korszakot s az a lelkes gyülekezet ama szellem s mámorában és hatalmában megalkotta a világtörténelm forduló pontját.

Dicsőséges látvány, legremekebb kép! Legmalasztosabb a hívő szívnek, legfenségebb a bíráló észnek. Egy felől az Isten, a maga végtelen kegyelmű mindenhatóságában; másfelől az ember, szellemi jobbrészenek legtekélyesebb diadalában s erkölcsi képességének legfenségebb magaslatán.

Ragyogj örök világosságú pünkösdi fény! Világosítsd meg szeméit azoknak, a kik nem tudják vagy nem akarják látni szerződöt, az Örökkévalót!

Szent pünkösdi lelkesedés, áraszd szét lángoló heved, hatolj a csüggedt szívekbe, a melyek az emberi gyarlóság, önzés, hiúság, bűn tapasztalatában elvesztették hitüket az ember nemesebb mivoltában; s költs bátor bizodalmat azokban, a kik az emberiség jó ügyeiért küzdenek!

Szépirodalmi csarnok.

PROLOG.

A fehértemplomi műkedvelői színpad megnyitására.

Kies városában e határvideknek
Örömmel köszöntünk kised hajlék, téged.
Üdvöz légy kis csarnok, áldjon meg a Múza
És rózsá-füzére falad' koszorúzza.
Nem köből emeltek, hogy szólj századokra:
Elég a madárnak, ha van egy kis bokra,
Mely mind' dúsabban hajt a hű anyaföldből.
Tavaszi-nyári tavaszra virulóbban zöldül.
Hisz nem is oly nagyon régen vala még a',
Alig volt a honnak egy ilyen hajléka.
S ha oszlopa mindig lesz erős akarat.
Ez a faalkotmány örökre megmarad.
Te néked emeltük oh Thália, félve:
E kis kápolnával elégedett lész-e?
Avatott papjai tudjuk, hogy nem vagyunk.
De tiszta kéz nyújtja szíves áldozatunk:
S mely hív imádságra, lágy esti harangja
Míntha csak lelkünknek mélyéből fakadna.
Ezt a hívó hangot aztán meghalljátok,
Oh ti velünk érő testvérek, barátok.
Fiai a közös egy édes anyának. —
Bár ajkaitokról idegen szók szállnak,
Édes anyánk érti a ti szavakat.
Ha igaz érzelem forrásából fakad.
Hát szóljatok hozzá a szívnek a nyelvén.
Ajakára forró esőkatok helylén.
Orezáit örömköny harmata fűrössze,
Magyar szó, német szó hadd csengjen itt össze.
Nem művészi babér az, a mire vágyunk,
Babér helyett akár tövis lehet ágyunk.
Maga törekvésünk a l' érte jutalmat,
Nemes ezél e nélkül soha se' maradhat.

A telepesek ügye.

Szomszédos telepesünk sorsa a héten át újból a legélelkebb és a legellentétebb világításban foglalkoztatta és zavarta föl a közvéleményt. Egy felől terjedő és nyilván tendenciózus tudósítások járták be a lapokat, a melyek rézsás színt vontak a gáton munkálkodó szegény emberek gyöngyöző verejtékére, másfelől a legkeserűbb indignatio hangjait hallottuk a telepítés egész eddigi lefolyását és mostani állását illetőleg. Az utóbbi legélesebb kifejezést Torontálmegeye közgyűlésén nyert, a mely legott ki is küldte a hely színeire Tallián Béla alispán és Lauka G. tisztfőjegyző urakat, hogy az ügy mivoltáról meggyőződjenek. A megye küldötti esítörtökön kiem jártak, beutazták a telepeket s azok sorsáról tudomást vettek. Mit tapasztaltak? Bizonyára, hogy mind a kétirányu megvilágítás tulzott.

Nyilvánvaló, hogy a telepítésnek kezdettől nem volt terve. Hogy történt? Ez emberek maguktól özőnlöttek be s mi segítettük, hogy bejöhessenek. Gondoskodtunk aztán, hogy éhen ne haljanak, de arról nem, hogy megéljenek.

Elcitol nyilván való volt, hogy a gáton munka — a mily szerencsés alkalom és föltétel volt a telepedés létrejöttéhez — hosszabb ideig nem adhat e népek kenyeret.

Bár egyik másik jócskán tud szerezni, de a legtöbb járatlan és gyenge e munkához; hozzá sok öreg, asszony és gyermek, hogy lehessen ezeket ily módon csak napról napra is eltartani?

S ti is könnyű szerrel megtalálhattok,
Jó szívet jó szívet ha eserében adtok
Akkor e szerényen csörgedező patak
Kiszélesül és vet nagyobb hullámokat:
Folyamat ér. habját kebelére zárja
S velünk is gazdagul életadó árja.

Csengeri János.

ÁRVA ERZSÓK.

(vége.)

Kasza Pál uram jóformán öntudatlanul tevő mindezt. Gyermeki elfogódás ragadta meg lelkét. Véghetetlenül röstelte átélte kudarcát; még jobban furdalta lelki ismeretét ez ártatlan teremtéssel szemben tanúsított méltatlan s erkölcsi mélyen lealázó magaviselete: legjobban gyötörte azonban becsületos jó szívet abbeli mély aggodalma, hogy az ő kis kedvenceze, a ki pedig ekkorág maga a megtestesült erényesség vala, ugylátszék, korpa közé keveredett. Mert rendkívül fürta az oldalát ama rejtélyes alak kiléte, a ki ama végzetes estén, midőn ő a sátán inceselkedésének elég gyöngye volt engedni, mint valami középkori lovag termett Árva Erzsók oldalánál. Ezt nagyon is romantikusnak találta. Volt-e valami része lelke eme vívódásában a féltékenységek is. — annak csak a jó Isten a megmondhatója, ki a vesékbe lát. Ki tudja? ki tudja, mire fordult volna a dolog, ha Kasza Pál uram Don-Juani föllépése oly tragikomikus intermezzo által meg nem zavartatott volna? Elég a hozzá, hogy töprengéseinek eme fonálánál a szegény s boszúság is elfogta s zavart kedélyhangulatában feddő hangon utasított Erzsókat, kinek most is mintegy öntudatlanul mindig a sar-

Minden komolyan gondolkozó ember elcitol tisztában volt azzal, hogy a m. kormányának kell az ügyet kezébe vennie s a nemzeti becsületet érintő mozgalmat nem bízhatja egy vállalkozó kényére-kegyére. Mikor lépjen fel a kormány? Mihelyt a társadalom áldozatkészsége ez irányban kimerül.

Csak hogy csángóink sorsa már is épen ebben a stadiumban van, hogy gyors felkarolásra van szüksége.

Nagy Gy. kormánybiztos bizonyára jól tudja ezt maga is és tudja a kormány is.

A kormánybiztos a minap azt mondta, hogy neki kész terve van a telepítést illetőleg. Itt az ideje, hogy az gyors actióban nyilvánuljon.

A kormánybiztos úr maholnap lejön. Nem képzelhetjük el másképp, mint hogy a kormány teljhatalmu megbízásával kész reális tervvel és tele ereszénnyel jön. Ezt okvetlenül úgy kívánja az ő mint a nemzet becsülete.

Öregbiti a gondot és aggodalmat a **190 személy, 88 ló és 42 kocsi**ből álló szekerescsapat megérkezése.

Ezek ellátását illetőleg a helybeli csángóbizottság Bobroni elnöke alatt péntek délután ülést tartott, megbeszélte, hogy az érkezőket szekeresből lovasból a régi városi kórházban helyezze el. Eltartásukra nézve azonban — kifogyván adományaiból a Budapesti csángóegyesülethez fordult, és táviratilag **1000 forintot** kért. A segélyezés fogantatásával, Wittigsláger vár. kapitány és vál. tag bizatott meg.

kában volt, hogy a maga útjáról le ne térjen s egyenes vonalban arasson: hogy az ökörfark-köröt a búzakalász közül tépje s vesse ki gyökerestől, mert különben a jövő évi termésben felbujánzik, hogy ne pislogasson annyit az erdő meg a kövesdi határ felé, mert elmarad a többi aratótól — és így ment ez egész nap.

Szegény Erzsók sápadt areza hovátovább mindinkább lángra borult. A nap is mind magasabbra hágott az égen, izzó sugarai úgy égették szép fehér arezát! Olykor fuldoklott, majd mélyen föllélekzett, teje mellére hanyatlott alá vállairól, még a levágott kalász is ki-kihulla remegő kezéből. Olykor meg-megállt, gépiesen egyenesedett föl, el-elmerengett s álmadozó szemével messzemenessze, az erdő meg a kövesdi határ felé révedezett. Hej, ha e táj felé vethetett egy-egy pillantást, úgy elszorult a szíve, oly édes-fájó, feledhetetlen emlékek kezdtek ébredezni halkan merengő lelkében! . . . A kövesdi határban nyúló berkekben szokott ő mindig dologtalan napokon számoczárt vagy málnát szedegetni, hogy még a szent misére való beharangozás előtt örömet szerezzen véle az ő jóságos kisasszonyának. Amnyi lelki gyönyörűsége telt ebben! S ezenkívül is oly véghetetlen, eddig soha nem ismert boldogságot érzett ily alkalmakkor! Oh, mert hiszen itt, ez ilyli foglalkozásai közben találkozott először s azóta már nem egyszer, mintha csak úgy véletlenségből, egy daliás ifjúval, ki közvetlen közelébe érve megállt szótlanul, bánatos részvétellel tekintte rá, mely sohaj szállt föl kebléből és szótlan ajkai fájdalmas melabús dalban törtek ki,

A jelen kortul számított évszázad előtt a méhszorgalmu székelynép rajt eresztett és Bukovinába letelepedett; ott tengődtek a települtek ezrei, a sors által hanyattatva, az ottani környék népeitől üldözve, a Bojárok által leigázva, kizsákmányoltatva.

Felvillanván egyes mélyebben gondolkodó, rokonszeretet ösmerő hazafiban azon eszme, hogy a germanizálási törekvés ellen-súlyozása, a hazánkban magyarosodás elő-mozdítása, az illetőknek rabigából való megszabadítása céljából valami módon vissza-kellene a szívüktől elszakasztott testvéreinket hozni az anyahazába; de e nemes törekvésből eredett felszólamlások, a létezett s teméntelen változásokon átment korszak környülményei közepette, a pusztában elhang-zottak; az ige tetté nem válhatott; az eszme — szükség kényszerítéséből — egyelőre elaludt.

Hosszu évek sora pergett le az örökké-valóság orsójáról és a visszhozósítási eszme csak néha merült fel és szellőztetett ügy-barátok magány körében, lendületet azonban csak utóbbi időben nyervén érvényre 1883 évben vergődhetett.

De hogy? miként? és mily környülmények között? A Dunamenti keveset jövedelmező államkinestári rétföld hasznosítása céljából a hatvanas évek végén megkísértetett a nem egész szilárd alapokra fektetett ármentesítés és nagy vajadások után végre megszülemlt a két törvényhatóság területén fekvő védtöltés; de ez, az 1876^k évi hallatlan magasságu áradat által megsemmisült. A VI és VII testvéröböl újbóli ármentesítése, a belvízszabályozás az érdekelt körökben elhatározatván, a nagy és általános elismerést érdemlő — hazánkban minden hasonlót, minőségében — habár nem a legjobb anyagból készült — felülmúló mű: a védgátépítés befejezéshez közeledvén az éles eszü, fáradhatlan buzgalmit, erélyes és kitűró kormány-megbizott és vezénylő államjóságigazgató, ifjú lévvel eszmemenet alapján a rég megpendített eszmét felkarolva azt tenné teendő, Bukovinai magyarok közül néhány százat, mint munkásokat hívott meg, hogy a védmunkát általuk bevégeztetve, a saját szorgalmuk s verejtékükkel megvédtet területen, idővel — azok s családai is az anyahazába behozattatván — munkálkodhassanak.

Meg is indult ez irányban a mozgalom és a munkások behozatala végett küldöttek

mely behangozta az egész erdőt és a szép leányka szívében visszhangra lelt és betöltte egész lelkét! Hiszen neve, sorsa, egész lénye oly rokon vele! Még most is mintha fülbe zsongna ismert kedves hangokon amaz édes-fájó dal:

Az ég alatt, a föld színén

Ninesen olyan árva, mint én!

A nyári nap az ég másik felére kezdte hajlani s Arva Erzsók a déli rekkenő forráságtól fölhevült agygyal, tündér képzelettel szötte tovább merengő gondolatait Ama daliás ifjú alakja merült fel újra lelkében, ki minden alkonyatkor híven várakozott rá a kopasz dombhát farkán; hogy legalább egy pillantást vethessen kedves-szelid arezára: ki minden vasár- s ünnepnapon híven elkísérte az ilosvai szentegyházba s ha imádkozott is, soha sem vette le róla szeméit; kiről tudta, látta, hogy, bár némán, szótlannul, de imádatlással üggy rajta: s kit az egész környék úgy ismert, mint a szomszéd kövesdi, Dominium bátor erdvédőjét, a vadászok rettegett rémét: neve — Nagy Balázs.

Ez volt, ki szombat-este Arva Erzsók boszülő angyalának szegődött s Kasza Pál úram vézete tényét nyomban megtorolta, nem türhetvén, hogy a nagytekintetű tisztartó is orzónak — még pedig esőkorzónak esapott fel; ő volt az, ki az átelt ijedtség- s izgalomtól eszméletlenül összerogyott leánykát gyöngéden karjaira emelvén, a kicsi füstös nádkunyhóba édes anyjához vivé. Arva Erzsók forró agyában csak most, és most is csak mint egy homályos álom, kezdé derengeni e jelenet emléke. Csak most tudott visszaemlékezni,

menesztettek ki Bukovinába; hogy azonban azok behozatala a védmunka terhére ne essen, se az illetők zsebéből ne fiztessék, adakozás indított meg a szükségelt 20.000 frt. (?) előteremthetése végett.

Rövid idő alatt kétszer annyinál is több folyt be ily módon, de azért ez mégis csak egy esep volt a tengerbe öntve, mert felvillanyoztatván testvéreinkben az epedő és sovárgó érzet, honvágytól meghatva három-szoros számban jelentek meg s még többen akarnak beköltözködni — nem mint munkások, hanem mint — települők, az intézők nem csekély zavarára; mert ilyetén tömeges, váratlan és egyáltalán a rögtöni visszavándorlásra a szükséges előkészület nem vala megtéve, a consensus illetékes helyről nem vala megadva; az áramlat azonban visszatartatlanul megindult s nem vala morális hatalom képes azt visszatartani.

Itt vannak Bukovinai testvéreink ezrei, és az egész ország lakossága őket karjaik közé ölelve öröm mámortól dagadó szívéhez szorítva tartja, vendégeli, gyámolítja őket és szíveleg velök.

A kiábrándulás után testvéreink jövő-jének mikénti megállapítása kerülvén napi rendre ezzel foglalkozni most már a főfeladat; mert a Bukovinai magyarok tömeges és csak részben nehéz munkaképesek bevándorlása — itten az ígért földön király és haza iránti hűség, a törvények tiszteletben tartása iránt az istemek szabad ege alatt tett eskü-jök őket tényleg visszahonosítván — most már országos, nemzet becsületbeli kérdéssé vált; így az ügyefogyottak eltartása azok jövőjéről való gondosdás kötetességünké lett.

Vannak a néptörténelemben oly benyomásos mozzanatok, melyek első lévben általános örömet, lelkesedést szülemenek, higgadt megfontolás után azonban aggodalmat gerjesztőleg időszerűtlennek bizonyulván, néha szegényítőleg is hatnak egyes nemzetek történelmében az intéző körökre első sorban, ezek által pedig az egész hazára; sőt homályt árasztanak az egész nemzetre, ha a rohamnak megindult árjával a hivatottak nem iparkodnak száraz partra kormányozni.

A közvélemény első benyomás folytán ösztönszerűleg — mert az ügy előtte kívánatosnak tűnik elő — üdvösnek declarál valamit s attól csak akkor áll el, ha azt lepel nélkül meztelen állapotában látja szemé előtt; ekkor azonban kárhozatát mondja ki az egyes és öszves intézőkre.

Lesz pedig a közvélemény azon ellen-tesnek mutatkozó, tényleg mindazonáltal

daliás ifja mint óvta didergő testét saját ruhájával a szakadó zápor ellen; mi mély bensőséggel suttogá: „én életem én mindenem, egyetlen földi reményem!” És midőn ez édes szavakat rebegé, aggódva hajolt a leányka halavány arezához, kémelve, lesve ajka egy-lehelését s a leányka is érzé arezán kedves ifja forró lehelletét: s mégis... a derék ifjú egyetlen esókkal sem szennyezé be a szeplőtlen szűz lelke tisztaságát. Ah, erre — bár akkor félkábult vala — most már tisztán emlékezzék, s ez oly véghetetlenül jól esett szívének, hogy boldog önfeladásággal sohajtá: Balázs, Balázs!

Az aratók hangos kacajja riasztotta föl merengéséből. „Vorwärts vorwärts!” förmedt rá közvetlen háta meggett Kasza Pál úram; „hát Balázs, Balázs? jobb bizony, ha szegény édes anyádra gondolsz s dolgod után látsz, mint hogy már mostantól fogva legények után bomolj!”

Arva Erzsók csak most vevé észre, hogy édes titkát akaratlanul is elárulva, csak most vevé észre, mily nagyot röhintett a szemé közé Golyhó Andris és mily gúnyosan pislantott Sári néni Ravasz Trézsiére; csak most érzé, hogy betegsége folytán különben is lázas, az égető nap sugaraitól pedig még jobban fölhevült agyát mily szédülés, beteges testét pedig a különben szokatlan munka folytán mekkora bágyadtság fogta el; s végre csak most érté meg Kasza Pál úram kegyetlen szavait, melyek mint a kánya karmai marezangolák szívet. A szegény lány szegény és fájdalom indulatai közt hánykódék s kezdé érezni, hogy homlokán veriték üt ki, gyöngé térdei inognak — szívéhez kapott s leroskad.

helyt álló fogalomból, hogy a többség a kisebbségből ered és egyesek eszméjéből szülemlik; mely túlsúlyra emelkedve a többségnek gyöngéd érzelmét kölesönöz, ha a siker kedvező; ellemben kárhozatát mondja ki, ha a várt kedvező eredményben meg-esalattatik, és ha már egyszer ily meggyő-ződésre jutott, a közvélemény kárhozat kimondása azt lépten követi.

Vannak oly dolgok, melyek a közvéleménynek egész valóját magokhoz vonják, elragadtatók, ha rokonszenvet érintenek; ha rokon forog kérdésben, már fontolóbba teszik; de ha azok a haza becsületét — a csángó magyarok jelen és jövőjét — illetik akkor kétségbe ejtik azt.

Jelen sorok írója ilyennek tekinti és felette aggodalmat gerjesztő sőt veszélyesnek nyilvánítja a Bukovinai magyarok jelen de különösen jövője helyzetét; és habár ezen kérdést oly szentélynek ösmeri, melyről bífhődés nélkül — különösen igaz hazafinak — kétkedőleg nyilatkozni nem is szabadna, menyiben fontos érvek és igaz honfui érzet, testvérszeretet kötelességévé nem tennék azt; így azonban a most már országos kötelemmé vált csángó visszhozósítási kérdést, leleplezeten, valódisághűn elemezni szent kötelességének ösmeri, azért azt meg is meri tenni.

Nagy György kormánybiztos ur azon eszméje, hogy a védett területen — miután a csángók a gátat betetőzték, a rétséget vitzelenítették — nékiek műveletre földet juttatand és őket idővel megtelepíteni, per associationem idearum a kisebbségből eredt majoritás a közvélemény hangja által visszhozósítássá fajult; ő maga is most már a megindult ártól elsodortatván oly helyzetbe jutott, hogy akaratlanul kénytelen a rohammal úszni s a maga felelősségéről valamint az ügy mikénti lebonyolításáról gondoskodni s hogy jóakarata kudarcot ne valljon, kénytelen a Bukovinai magyarok sajkáját a véletlen szerencsére esetleg a haza kormányára bízni.

(folyt. köv.)

V. G.

Heti szemle.

Bizony, bizony meggyűlik a bajom, t. szerkesztő úr, avval a heti szemlével. Azt kívánja főlem, e rovat vezetőjétől, hogy füvet-gombát buzát-konkolyt, szóval mindazt a sok, egymás mellett sokszor meg nem férő dolgot, ami egy hét szük keretében megesik szépeeskén egy kalap alá összehoronáljam! Néha épen csak a lét vagy nemlét, a be or not to be különbözteti meg az ugya-

— No, édes leánykám, mi bajod, hol fáj? kérdé részvételt Kasza Pál úram, visszaöltvén régi jóakaró arezkifejezését s legott felgögvén az alahanyatló leányt.

Szegény Arva Erzsók sokáig nem tudott szóhoz jutni s midőn végre, mélyen fölsohajtvá, kinyitá szeméit, már a nemesi lakban találta magát és szenvedő tekintete először is a jó Örsikével találkozott, a ki biztató mosolylyal kérdező: hát szereted őt?

— Nem tudom, nem tudom, hebegé a szegény leány hálásan emelve föl könnyes szeméit — csak azt tudom, csak azt érzem, hogy nagyon-nagyon boldog vagyok, re a gondolk, ha őt láthatom, ha az ő közelében lehetek! —

A Borsa-mentén ez évben alig végződött el a szüret, az ilosvai templom előtt díszes nászmenet elvonulását leheté látni. A daliás Nagy Balázs vezette oltárhoz szíve választottját, Arva Erzsókot, kinek a jó Örsike volt a nyoszolyó lánya, maga Kasza Pál úram pedig a násznagyja, a ki ugyanesak kített magáért, mert nagyon jól kommandírozta a nászúpet. És míg a két szerető sziv Isten színe előtt is elmondotta a „holtomiglan-holtodiglan” t. azalatt az erdőszéli kicsi füstös nádkunyhóban tehetetlenül tekvő édes anyja buzgón imádkozott és éghez emelve reszkető karjait, boldog elragadtatással rebegé: „Nagy Isten! tehát csakugyan bételjesedtek ama szent ígék, hogy: boldogok, a kik sirnak, mert nevetni fognak!” . . . Oh boldog anya! még egy más ige is lön testté nem kevésbbé igaz, szent és örök. — az, hogy:

Boldogok a tiszta szívuék, mert ők meglátják az Istent! Romanecz M.

nazon napon történeteket, már pedig a logika szabályai szerint ilyenkor megszűnik a fogalmi hasonlítás. Persze, az élet logikája néha-néha nagyon is agyafűrt! Felmagasztal egy embert, kezébe adja neki az emberi hatalom netovábbját, megteszi orosz czárrá; s mikor ez a hatalmas potentáta meg akarja mutatni, hogy ő nem trónbitorló, hogy ő a koronázás aetusaival jogszerű uralomra igényt tart, mikor soha nem látott fényel, pompával, vakító látványosságokkal, fejedelmi bőkezűséggel, szemet fület csiklandozó mulatságokkal akarja kimutatni szeretetét népe iránt, ugyanakkor a szolgálhad egész legióit, a család legszentebb szentélyeit mélyen sértő kémszerű szerét kell talpra állítani, hogy megmentse létét és életét. Szomorú logikája bizony ez az életnek! Kivált, ha hozzáveszzük az egyébbütt felkerekedő, és az önkény ellenlábait feltüntető szociális problémákat, melyek végelemzésben kiirtják a szívből az idealismust, s helyébe a sivár megélhetés kétségbejítő szempontjait helyezik. Itt vannak pl. a munkások. A baj napról napra nagyobbodik. Schultze-Delitsch, a munkásoknak most elhalt apja, kibén negyedélezer munkássegylet alapítóját tisztelte, még az ilyen szellem sem leszzen idővel elégséges az áradatot visszatartani. Nem ő, nem Lassalle, nem Marx. S ezen szociális veszedelemmel szemben aztán csakugyan jogosult a reakció egy bizonyos neme, minő a Gladstone vereségével kapcsolatos legutolsó parlamenti bill a képviselői eskütről.

Mi a boldog Magyarországon mostanság még biztonságunk önérzetében elmondhatjuk az Extra Hungaricum non est vita igéjét. Minálunk szocialismus, nihilismus, munkáskérdés még csak üvegházi növény. Vajha ilyen maradna mindenha. Akkor aztán nem kellene félnünk, hogy az egyetemeken évenként mindig több szellemi proletárt fognak világgá bocsátani, akkor aztán a III. ik egyetem ügyében, melyet most kezdettek komolyan tárgyalni, legalább ilyen szempontok nem merülnek fel. De féltő, hogy ez óhaj csak jámbor óhaj; féltő, hogy a középiskolai törvényjavaslatnak e héten befejezett felsőházi tárgyalása alkalmából hangoztatott néhány szó nem marad ballon üssais, hanem lesz belőle komor valóság! Ad vocem Felsőház! Milyen csodálatos tompán hangzott ki az az egész oly nagy ékes szólással megkezdett vita! Ugy látszik a főtisztelendő papfejedelemnek, kik az imént nagy pompával felszentelt szombathelyi püspök kivételével teljes számban megjelentek, csak megakarták mutatni, mi várható tőlök alkalom adtán. A képviselőházban ezalatt az adórendszer egy illetékességi forumát, a pénzügyi bíróságot tárgyalták. Hasznosnak lehet nagyon hasznos, száraznak is elég száraz. Lélekemelőbb momentum hazánk e héti krónikájában hogy hivata-

Berlinről.

Berlin, 1883 máj. elején.

Ma egész nap esős és hűvös idő volt. A nap csak mülékony diadalokat ült a lomha erélyű felhőkön és most, hogy cseledett, a lámpasorok lueskos kövezetre vetnek ingó fényfoltokat. Ily nap esztigesszűlőleg hat mindenkire de kivált a külföldön élőre, kit ilyenkor a sok közömbös arez az útezen és otthon a szokottnál élelnebben emlékeztet mindazokra, kiknek társasága most földeríthetné. Elvonulnak lelkünk szeméi előtt a kedvelt alakok és ha szerkesztő és köztük, nem minden megütközés nélkül veszük észre, hogy szeliden dorgáló mozdulattal az íróasztalunkon heverő üres papírosra mutat. Nem könnyű elfünnöm a baráti neheztelést és most is esillapítani igyekszem úgy, a hogy tölem telik, megemlékezőn röviden a porosz fővárosban látottakról és hallottakról.

Budapesttől Berlinig a legrövidebb út is huszonnégy órányi, pedig a hosszú utazás fokozza a várakozást és hol van az a valóság, mely képzeletünket kielégítené? Kivált Berlin az első pillanatra igen lehűti a várakozást, mivel nagy jelentőségéhez és óriási kiterjedéséhez mérten az élet meglehetősen zajtalan benne. A rendőri gondviselés fegyelmző hatása, a lassú, nyugodt és kevésszavú járókelők okozzák, hogy kiábrándulva érz magát itt az, ki a világáros fogalmával a festői látványok és bódító zajnak képzeleteit kötő össze. A kimértég és rend a város legfőbb jellemvonása. Nincsenek regényes történelmi emlékei, vagy természeti szépségei. A régi városrészek kopottak és egyhangúak, az újabbakban bizonyos hűvös elegancia uralkodik. Azonban már jelentékenyek a kivételek, egyes imponáló terek, a nem régi, de annál nagyobb történelem folyvást gya-

los értesítés szerint minden magyarembertől szeretett koronaherezeg-asszonyunk, Stefánia a Fensége egy nevezetes családi eseménynek néz eléje. Örvendetes végül reám nézve az, hogy mindezt az elegy belegy históriát úgy a hogy beleszorítottam a rovat Prokrustes ágyába: s ilyenféleképpen öröklök a t. szerkesztő úrnak a viszontlátásig—egy hét múlva!

*** Torontálmegye** országgyűlési képviselői máj. 5-én. gróf Karácsonyi Guido vezetése alatt küldöttségileg átnyújtották a miniszterelnöknek Torontálmegye feliratát a kikerekítés tárgyában. Karácsonyi gr. előadta, hogy miután a tervezett területi változásnál az előnyök sokkal esekélyebbek Szegegre nézve, mint a milyen nagyok a hátrányok Torontálra nézve; miután ár- és belvízi szempontokból Torontálmegyére nézve területének épségben maradása életkérdést képez; miután továbbá ezen megve nemzetiiségi tekintetektől okot nem szolgáltatott arra, hogy megesonkíttassék, sőt e részben üdvös szolgálatokat tett a hazának; emellegva kéri a küldöttség a miniszterelnököt, hogy a megye fölterjesztését figyelembe vegye. Tisza miniszterelnök kijelenté, hogy fontolóra fogja venni a fölterjesztést és hogy sem egyedül Torontálra sem egyedül Szegegre, hanem a haza érdekeire tekint.

Köszönet.

A helybeli állami polgári tanoda, állami és községi népiskolák tanstestületének t. hó 6-án tartott közös értekezletében hozott határozathoz képest kedves kötelességet teljesítünk, amiód a nevezett iskolák által t. hó 2-án az „Aranyzóbor” javára rendezett szép sikerű hangverseny alkalmából forró köszönetet mondunk:

1. Stolez Iona, Klempay Mariska, Vizkelety Klára, Auer Mariska, Christen Katalin és Friderika, Krieszhaber Anna, Imhof Irma, Krumsz Etelka és Halász Hedvig kisasszonyoknak, nemkülönbén Dr. Noszlopy Gáspár, Dulez István, Zsembery János és Klein Oszkár uraknak s végül a a panosovai magy. dalkör-és ném. férfialegyetnek a hangverseny illetve népszínműbeni szíves közreműködésükért:

2. Wittigshlager K., Golub Alajos, Nikolics Péter, Spitzer Jul., Pavlovics J. és Stagelschmidt J. uraknak a belépti jegyek készséges előrusításáért:

3. Aldassy M. vendéglős úrnak a teremnek ingyenes átengedéseért:

4. Tautner J., Zsivkovics T., Mutavosics, Kapamadjia K. és Kovács Tamás uraknak a színdarabhoz szükséges ruhanevelőknek használás végett szíves átengedéseért.

5. Az olvasóegyletnek, továbbá Vombberger és Novobaezky uraknak székek illetve lámpáknak a hangverseny estéjére való átengedéseért és a szerb egyházi dalegyesületnek a színpadi díszítményekért.

6. Az alább megnevezett uraknak, kik felülfizetések által a koncert jövedelmét növelték; még pedig felülfizettek: Mariachich Imre úr 1 db. es. kir. aranyat; Stagelschmidt J. úr 3 frt; Torday György úr 2 frt; Graff Gustáv úr 2 frt; özy. Halász 2 frt; Rehák Lukács úr 2 frt; Krieszhaber úr 2 frt; Radda M. J. úr 2 frt.

rapadó emlékei, a görögös architektura remekei megragadják a képzeletet és a város még fényesebb jövőjét sejtetik. De a mai Berlinre nézve is igaz, mit a hírneves francia író, Cherbuliez Viktor mondott, hogy nagyon frívol vagy nagyon tudatlan az, ki a porosz fővárost unalmasnak találja.

Valóban a muzeumokban az állandó, vagy ideiglenes tárlatokban az ipar, tudomány és művészet mennyi kincse van összehalmozva. Lelkünk szinte elfárad és korlátozni kívánja érdeklődésünket, hogy megóvja a szétforgácsoltatás veszélyétől. Csak a tudományos mozgalmak is mily sokoldalúak, hányféle intézet felel meg a tudvány kívánalmainak. Ott van a tudományosakadémia nem messze a császári palotától és Nagy Frigyes esodálatos lovagszobrától. Évenként bizonyos meghatározott ünnepeles napokon tartja nyilvános üléseit: így legutolsó közgyűlése a császár születésnapját ünneplé. Mommsen, Dubois-Reymond és mások jelenlései föltárták az intézet nagy munkásságának képét, míg Auwers, a csillagász, kit akadémiánk harmadik osztálya az idén külföldi tagságra ajánlott, felolvasá alkalmi szónoklatát Azonban a szónoklat csak vékony szálon függött össze az alkalommal. Tulajdonkép egy rendkívül érdekes és fontos csillagászati expedíció történetét adta elő a nagyírú tudós, megtoldván azt néhány obligát bókkaal, melyek erőltetett kapcsolatban állottak a beszéd főrészeivel. Jellemvonása ez a német akadémiái és egyetemi beszédeknek. Így Curtiusnak nem rég közzé tett szónoklatai tulajdonkép értekezések a görög történelem köréből némi tekintettel azon alkalmakra, melyeknek szónoki ünneplésével megbízottak. Vagyis ép oly kevéssé beszédek, mint valódi értekezések a formát tekintve. Ellenben a francia akadémiái szónokok biztossabban mozognak oly eszme körben is, melyet nem mivelnek szakszerűen és folytonos tekintettel a szónoki műfaj igényeire művészbiben kapcsolják

Imhof úr 2 frt; Martin Imre úr 1 frt; Illies János úr 1 frt; Weisz Károly úr 1 frt; Germány Gyula úr 1 frt; Sorger Samu úr 1 frt; Dr. Kiss Mór úr 1 frt; Scherter Antal úr 1 frt; Christian Antal úr 1 frt; Wrany Cosmos úr 1 frt; Stolez József úr 1 frt; Ziffermayer Károly úr 1 frt; Konstantinovic Velyko úr 1 frt; ifj. Wittigshlager Károly úr 1 frt; Feigl Károly úr 1 frt; Paulini Károly úr 1 frt; Radda Frigyes úr 1 frt; Büchler Bódog úr 1 frt; Spiegel Gyula úr 1 frt; Dorog-sághy Klára kisassz. 1 frt; Erben Róbert úr 1 frt; Radda Ferenc úr 1 frt; id. Wittigshlager Károly úr 1 frt; Kreuzinger Ferenc úr 1 frt; Philippovic úr 1 frt; Zsidó Domokos úr 1 frt; Kolm Mór úr 1 frt; Winterfeld János úr 1 frt; Reszler úr frt; Hoffmann Keresztély úr 1 frt; Tomics Dusan úr 50 kr. és Stojadinovic Pál úr 20 kr.

Végül ide iktatjuk a szóban levő hangverseny bevételeiről és kiadásairól szóló számadást:

a.) Bevétel.

1. A pénztárnál befolyt	—	—	155	frt	50	kr.
és 1 db. es. kir. arany	—	—	5	„	—	„
2. Wittigshlager által eladott jegyekért	7	„	—	„	—	„
3. Golub Alajos	7	„	—	„	—	„
4. Nikolics Péter	10	„	—	„	—	„
5. Spitzer J.	8	„	—	„	—	„
6. Pavlovics J.	3	„	—	„	—	„
7. Stagelschmidt J.	1	„	—	„	—	„
8. Utólagos felülfizetések	—	—	4	„	60	„
Összesen	201	„	60	„	—	„
9. Arany mellszobrának eladásából	8	„	—	„	—	„
bevételei főösszeg	209	„	60	„	—	„

b.) Kiadás.

1. Arany mellszobrának megrendelése sürgöny útján	—	—	—	frt.	56	kr.
2. Ennek ára csomag, és szállítással	14	„	57	„	—	„
3. A terem, és színpad világítása	12	„	88	„	—	„
4. Színpadi szerelvények s costümek	12	„	75	„	—	„
5. Színdarabok, belepti jegyekért	4	„	22	„	—	„
6. Programmok nyomatásáért	22	„	19	„	—	„
7. Czigányzene	—	—	25	„	—	„
8. Hangszerek használatáért	—	—	1	„	—	„
9. Székek szállítása és szolgálatért	12	„	40	„	—	„
10. Fodrásznak és parokáért	—	—	3	„	30	„
11. Kokárdákért	—	—	—	„	73	„
Összes kiadás	106	frt.	60	kr.	—	„

A hangverseny tiszta jövedelme tehát 100 frt. Panosova, 1883 évi május 10-én.

Barbierik Titus
jegyző.

Martin Imre
elnök.

A csángók szekerescsapatja te nap d. ut. 5 órakor városunkban megérkezett. Maguk, lovaik legjobb erőben vannak. Vizek e l e t y szolgabíró úr hozta őket U j f a l u felől, itt a sorompónál a csángóbizottság küldöttei Csiky, Dessewffy, Rehák, és Feymann urak, a realgymn. tanárikar valamint az értelemiség több képviselője kíséretében Wittigshlager kapitány úr fogadta őket szép szóval és bökézzel.

Bevezette a régi kórházba, 14 szobában elhelyezte őket, s zabot szénát és szalmát osztott ki nekik. Élelmi szerük van.

az általános eszmei tartalmat az adott alkalommal. A Németországban élő elfogulatlan idegennek jól esik, ha talál ilyesszempontokat, melyek a francia szellem fölényére mutatnak, mivel bosszankodva tapasztalja, hogy a németek oly hibákat is róvnak nöl a francziáknak, melyektől magukat menteknek hiszik.

Például igen közkeletű ítélet Németországban, hogy a francia társadalom és irodalom fő jellemvonása a ledérség, míg a német leány csupa szemérem és a német irodalomban a puritán tisztaság honol. Pedig a német leány kaczer és szemérmes, kihívó és tartózkodó, szenvedélytől szikrázó és kenetes szavakban áradozó a körülmények szerint, melyeket oly jól tud fölhasználni élete legfőbb céljára, a férjhalaszatra. A mi az irodalmat illeti, mellözvén a regényt, még az elsőrendű színházakban adott vígjátékok a bővelkednek a tisztességtelen célzásokban, a kevesebb igényű színházakban nyoma sincs a tartózkodásoknak. Leghíresebb selejtes böhözatai miatt az ugynevezett Central-Theater, melyben most is nagy sikerrel egy igen tetszetős című darabot játszanak. A szép magyar nő, így hangzik a cím. Azonban a hősnő nem magyar, hanem egy berlini leány, ki sokáig tartózkodván Magyarországon nagy vagyont gyűjtött, és visszatérve hazájába ártatlanul elítelt atyja jölteveit megjutalmazza és ellenségét megbünteti. Érdekes volt megfigyelnem, minőknek képzeli a német szerző a magyarokat. Szerinte a nők szépek és ledérek (egy grófné egész éjjeleken át szünetlenül járja a esárdást), a férfiak faragatlanok, de jó szívűek és marékkaal szórják a pénzt. Ez utóbbi szokását a magyarnak igen jól ismeri a porosz és ha teheti, igen ravaszaul kihasználja azt. Ezt a tapasztalást e sorak írója nem esekély áron vásárolta meg.

HELYI HIREK.

A helybeli magyar dalkör mult het-fén választmányi ülést tartott és elhatározta, hogy időről időre rendszeresen magyar műkedvelői-előadások rendezéséről gondoskodik. Üdvözljük a lelkes és tehetséges kört e mindenkép derék elhatározása alkalmából! Hogy sikere lesz, arról a saját maga ereje és kitartó kedve legjobban kezeskedik.

A kör most egyelőre egy dalestélyre készül, a mely Junius 2-án lesz.

* **Meghalt** Ulits József, titeli kir. jbi-rósági díjnok, élete 20-ik évében huzamosabb ideig tartott súlyos betegsége következtében mult vasárnap délután 5¹/₂ órakor. Temetése kedden délutáni 4 órakor ment végbe a gyászoló rokonok és nagyszámu közönség részvétele mellett. A megboldogult ifju fiatal kora daczára rokonszenyes lénye nem mindennapi élénk szelleme folytán jöideig városunk társadalmi életében is már szép szerepet töltött be s bizonyára nagyon sokan őszintén osztoznak a reményekben gyászosan esalódott édesanya és rokonok mély fájdalomában.

* **Nagy tüzjelzés**, tüzilárma kerekedett volt szerdán d. e. 9 órakor. Ég a Fischer-Prohaszka gőzmalma! Óh istenem be kár! Mily jó lett volna a csángóknak az a sok szép lész! A gomolygó füstfellegből aztán kiderült, hogy a szemközti sarki Vulkán, jó Reineck mester éget-teti ki a Prohaszkaék büszkén és sértefen méltósággal felmeredő kéménye mellett szerényen prűskölő kovácsmühelyi kéményét.

* **A helybeli reálgymn. ifj. Önkép-zőkör** jövő vasárnap d. u. 3 órakor első nyilvános ünnepélyt tartja. Tárgyai lesznek: Szavalatok, tudományos szabad előadások, értekezések és szépirodalmi dolgozatok felolvasása. Az intézetnek, a mely a szerény külsejű háilékban zajtalan de annál lelkiismeretesebb buzgalommal viszi fontos hivatását vajmi szép ünnepnapja volna, ha ez alkalommal a város értehniségét jóindulatu vendégéül fogadhatná!

* **Diphtheritis** (?) és egyéb efféle járványos betegség sürűbb esetei fordultak elő városunkban az utóbbi két hét folyamán, de haláleset e bajok-tól kevés.

* **Gyilkos állapotok** vannak a szó szoros értelmében az Alibunárhoz közelfekvő Szelenus községben. A minapában Folin és Bandl urak selyemhernyópéteket osztogatván a vidéken, oda is betértek, hol aztán a jegyző úr nagy elesodal-kozással fogadta őket azt mondván, hogy haótától óta minden vidéki, a kinek drága az élete csak biztos távolból posta útján érintkezik a szeleusiak-kal: s tanácsolta nekik, déltájban volt, hogy jó lesz mielébb odább állniok. Hogy mennyire igazza volt e falu érdemes szájanak, arról a jámbor urak már a következő pillanatban nagy ijédelem közt meggyözödték: mert ime legény jött oda, jelentvén, hogy apját bizony ép az imént megkéselték s a jó öreg már jobb létre is szenderült. Kicsoda? Hát azt bizony ma sem tudja senki, mert kide-riteni a másnap odasietett Csiky J. helybeli ügyési úr legerélyesebb nyomozásának se sikerült.

* **Helyreigazítás.** 18³/₄, 188³/₄ ezimű, igen illetékes tollból folyó czikkünk mult számi részében az ötödik kikezdés második sorában 8 helyett hibából 3 nyomatott; mert tényleg Elisen-heim, Rudolfsnad, Königsdorf, Albrechtsdorf, Gisellaheim, Marienfeld, Ivanova és Gyurgyevo köz-ségeek léteztek és ezek közül csak Rudolfs-nad, Marienfeld és Ivanova maradt meg.

* **Német szintársulat** készül Zimony-ból a jövő héti folyamán városunkba s a „Trom-bita“ szállóban fog előadásokat adni.

VIDÉKRŐL.

Fehértemplomon az ottani Társas kör f. h. 8-án megnyitotta műkedvelő színpadját egy igen szépen sikerült estével. Három szindara-bot adtak elő „A közügyeket“ „Egy pohár víz“ (ezt németül) és Cox és Box-ot, még pedig nem közönsége sikerrel.

A színelőadást Dr. Csengeri János úr szép prologja nyitotta meg, melyet neje kiváló melegséggel szavalt s a melyet mai tárcánkban is közlünk. Szöllősy István ügyvéd úr, kinek a színpad felállítása körül legtöbb érdeme van ez estén diszes kozsorusot kapott. A darabokat Dr. Hermann Antal úr rendezte.

Általában Fehértemplomnak társadalmi téren igen irigyendő kiváló erői vannak.

Verscezen a lemondott Hofbauer helyébe Czvetkovics városi főjegyzőt választották meg polgármesternek.

Felölös szerkesztő: **Wigand János.**

Főmunkatárs: **Dr. Fináczy Ernő.**

Kiadótulajdonosok:

Wigand János és a „Beck & Koszanic“ cég.

HIRDETÉSEK.

1242 szám.

1883

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881-évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezennel köz-hírré teszi, hogy a pancsovai kir. járásbíró-ság ²⁹⁶⁸/₈₁ számú végzése által Dragits Döme végrehajtató javára Galetics Sándor ellen 100 frt. tőke, ennek 1880-év Szeptember hó 1 napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 29 frt. 20 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkal-mával bírólilag lefoglalt és 322 frt. 80 kr-ra becsült házi butorok és az 1868 évi Már-czius 1-én kelt 2148 frt. 40 krról szóló Miskovics Katicza javára kiállított kötvény-ből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 1242 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a pancsovai kir. jbi-róság kiadói hivatalában leendő eszközzésére **1883-ik évi Május hó 21-ik napjának délelőtt 10 órája** határidőül kitűzetik és ah-hoz a venni szándékozók ezennel oly meg-jegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881-évi LX. t. cz. 107 §-a értelmében a legtöbbet igérő-nek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881-évi LX. t. cz. 108-§ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pancsován 1883-ik év April hó 26-ik napján.

Galanthai Ferencz
írnok, kir. bírósági végrehajtó.

709 sz.

P. 1883.

Árverési hirdetmény.

Mely szerint közhírré tétetik, hogy a esákovai közalapítványi uradalom végrehaj-tató javára Kanazir Ljuba és társai moso-rini lakosok végrehajtást szenvedő tulajdo-naként lefoglalt 38 holdnak árpa, 4 hold köles, 4 hold muhar, 4 hold kolompér, 2 hold zabtermés és 30 boglya szénából álló ingóságok **1883 évi Május hó 30-án dél-előtt 8 órakor** Mosorinban a helyszínén kész pénz fizetése mellett bírólilag elfog árverez-tetni.

Kir. Járásbíró-ság.

Titel 1883 évi Május hó 2-án.

Szabó
kir. járásbíró.

899 szám.

1883.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1883-évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezennel köz-hírré teszi, hogy a pancsovai kir. járásbíró-ság 828 számú végzése által Popovics Eugen végrehajtató javára Thomics Mihály ellen 352 frt. tőke, ennek 1875 év január hó 1 napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 59 frt. 35 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkal-mával bírólilag lefoglalt és 405 frt. 80 krra becsült butorok, hordók, tizedesmérleg 2 sír-rácszat és egyéb házi szerekből álló ingó-ságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a ⁸⁹⁹/₁₈₈₃ sz. kiküldést ren-delő végzés folytán a hely színén vagyis a pancsovai város nagypiaczán leendő eszköz-zésére **1883-ik Május hó 25-ik napjának délelőtt 9 órája** határidőül kitűzetik és ah-hoz a venni szándékozók ezennel oly meg-

jegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1883-évi LX. t. cz. 107 §-a értelmében a legtöbbet igérő-nek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881-évi LX. t. cz. 108 §-ában megállapi-tott feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pancsován 1883-ik év Május hó 5-ik napján.

Galanthai Ferencz
kir. bírósági végrehajtó.

sz: 3325 - 1883.

tkvi.

Árverési hirdetmény.

A pancsovai kir. törvszék m. tkvi. ha-tóság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy özv. Kiefer Erzsébet jabukai lakos végrehaj-tatónak Kecza Ignác s Veronika jabukai lakosok végrehajtást szenvedett elleni 42 frt. 10 kr. jár. iránti követelése behajtása vé-gett **1883 évi Julius hó 16-ik napjának délelőtt 9 órakor** jabukai községházánál az ezen törvényszék területén lévő Jabuka községi 8.5 sz. tjkvében foglalt következő ingatlanok u. m. 152 hsz. 1 k³⁴⁰ hold I oszt. szántó, 145 frt. 50 kr. 93 hsz. 2 hold I oszt. szántó 240 frt. 77 hsz. 240 n. öl gyümöl-esös 26 frt 50 kr. s 93 hsz. 270 n. öl szőlő 160 frt. ezennel megállapított kikiáltási ár mellett külön-külön elfognak árvereztetni és akkoron magasabb ígélet hiányában a ki-kialtási áron alul is elfognak adatni.

A venni szándékozók kötelesek a kiki-áltási árnak 10% át készpénzben vagy ova-dék képes érték papirban bánatpenzül letenni.

Pancsován 1883 april- 21-én tartott tör-vényszéki tkvi üléséből.

Mihajlovics
jegyző.

Popovics
h. elnök.

Sz. 3046-1883.

tkvi.

Árverési hirdetmény.

A pancsovai kir. törvszék m. tkvi. ha-tóság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Jesuha Pintu belgrádi lakos végrehajtatonak Galik Márton franczföldi lakos végrehajtást szenvedett elleni 144 frt. s jár. iránti köve-telése behajtása végett **1883 évi julius hó 16-ik napjának délelőtt 9 órakor** Francz-földi község házánál az ezen törvényszék te-rületén fekvő franczföldi község tjkvében fog-lalt következő ingatlanok u. m. 44 hsz. a. 1 hold szőlő ¹/₂ része 156 frt. 1bn. 39. hsz. a. 1800 hold I oszt. szántó 157 frt. 107 hsz. t. 1 hold szőlő 940 frt. ezennel megállapi-tott kikiáltási ár mellett külön-külön elfog-nak árvereztetni s akkoron magasabb ígélet hiányában a kikiáltási áron alól is elfognak adatni.

A venni szándékozók kötelesek a kiki-áltási árnak 10% át készpénzben, vagy óva-dék képes értékpapirban bánatpenzül letenni.

Pancsován a kir. törvszék m. tkvi. ható-ságnak 1883 april 20-án tartott üléséből.

Mihajlovics
jegyző.

Hergloz
elnök.

ÉRTESÍTÉS.

Özv. BEHR KATALIN

szül. Kreuzinger
ajánlja magát, mint

okl. Szülésznő

a n. é. közönség becses bizalmába. Lakik Gilyvázi A. asszony házában, szemben a Ko-kesch Jozsefféle házzal.

3-3